

הרגל נמשכה פנימה, וכימעט מחציתה היתה בפיו של הטיגריס. החיה הטורפת הידקה את שיניה. אלא שזעקותיו של משה הבהילו כנראה את החיה, וזו הרפתקה. אחד מעובדי הגן הגיע למקום וסינה את הילד לבית החולים.

עד כה נותח הילד פעמיים, ויתכן ש' ינותח בשלישית. כף הרגל היתה מרוסקת, העצמות היו שבורות לחלקים קטנים והעצבים נקרעו. לא היתה אפשרות לאחות את הכף והרופאים נאלצו לקטוע כמחצית ממנה. העקב כימעט שלא נסע, עובדה שתאפשר בעתיד הרכבת פרוטזה של כף-רגל. הילד הנכה יוכל ללכת כימעט בחופשיות.

מנסיונו המר של הילד לא למד איש. יום אחד אחרי הפגיעה הגיעו לגן חבורות של ילדים, נערים ובוגרים. רבים מהם מצאו את סיפוקם בהקנטת החיות ובפגני' עה בהן.

ארבעה נערים כבני 16 שוטטו בגן החיות. הם לא העלו בדעתם שאפשר להסתכל בטיגריסים מבעד לרשת. אחד מהם מצא ענף ארוך, חידך את קצהו, והחל לתור אחרי עיניו של הטיגריס. החיה ברחה מפניו. הוא מצא ענף ארוך יותר, ואז החל לזרוק אבנים אל עבר הכלוב. חבריו החלו לתכנן גבורות חד-שות. "יאללה, יאללה," צעק אחד מהם, שעמד צמוד לכלוב האריות הסמוך. "תרי או הצלחתי לשרוף לו את השערות. יא אללה! שיעונו!" והוא, אכן, קירב גפרור רים בוערים אל פרוותו של הארית, וכאשר החלה לבעור געו הנערים בצחוק. אחר כך התקינו חבל שבקצהו עניבה, כדי ללכוד את צוואר הטיגריס.

הסביר אחד מהם: "הרי משעמם לגמר לשבת ככה סתם. מה יש לו לעשות? אנחנו משחקים איתו והוא אוהב את זה." הוסיף חברו: "איזה גודל של חיה, איזה בן-ראם יכול עליו? מי יכול לגמור עליו?"

עוד גיבור

הכי כף זה לרחוף לחיות האלה גפרור רים בוערים לעיניים או לפרווה, אומר בחרר שהגיע לגן החיות בלווית שלושה מחבריו. הוא לא רק

דיבר, אלא גם ביצע (בתמונה למטה, מימין), הדליק את הגפרור לתוך כלוב הטיגריסים. נסיונו המר של שכף-רגלו נקטעה לא השפיע על הבחור.

בדעתם שעשו מעשה אשר לא ייעשה. לפני כשנה וחצי באו שלושה חיילים לבקר בגן החיות. החיות שמצארחן בעיניהם היו הדובים, שאיכלסו שני כלובים. בין שני הכלובים היתה רשת. באחד מהם שכנו שלושה דובים צעירים. בשני התגורר דוב בוגר ותוקפן. הצעירים עברו את הגדר, שנועדה לחצוץ בין הקהל לחייות, תלשו את הרשת המסרידה בין הכלובים ותוך כדי סיצוח גרעינים ושאגות שימחה צפו במחזה-אימה: הדוב הבוגר טרף את שלושת הדובונים הקטנים. כש' הגיעו עובדי הגן לכלוב, לא מצאו אלא פסי עור ועצמות.

מגיע לו איזה זאפטה בין העיניים, ומקל בעין. שלא יחשוב שאנחנו כלום. אנחנו גברים! יכולים עליו ועל אמא שלו, והוץ מזה הכל מותר בעד 50 לירות."

מי פחדן

ומי גיבור

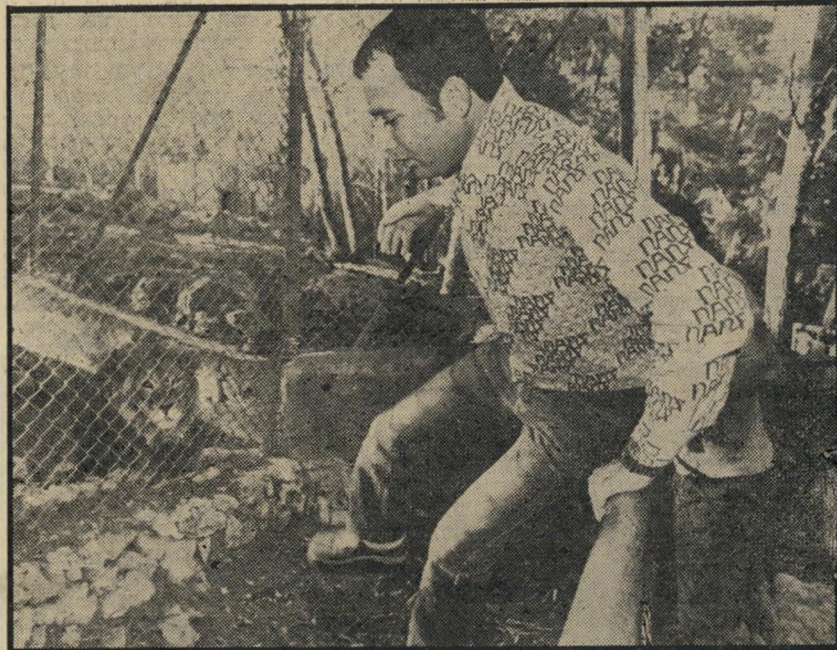

ב כלוב חיים המישה טיגריסים. לי חיים ולחווה הבוגרים יש שלושה צאצאים. כולם נולדו בגן-החיות הירושלמי. לקטנים אין עדיין שמות. לפני כחודש הגישה הנהלת גן-החיות

מעל לגדר

גדר התיל שנמצאת כשני מטר מעבר לגדר הכלוב אינה מהווה מטרה לחובבי גן החיות, אלו עוברים מעליה בכל פעם, כמו שעשה הילד משה מרציאנו, מתקרבים אל הכלובים ומגיעים למגע יד עם החיות.

האזור שכזה

השימפנזה מל מעשו סיגירות, אותן מספקים לו חלק ממבקרי הגן. אותן נדבנים יודעים על הכוויות החמורות הנוצרות בפי הקופים אחרי שאלו מכוונים לשפתיהם את הקצה הבוער, אך אינם מפסיקים.

גם בת היענה מהווה מקור של הנאה ל- סאדיסטים. כשהיא טומנת ראשה בחול ואין חשש שתחיל להלך אחורה, אפשר להבעיר אש בזנבה ולחגוג. "מה שמדהים אותי," אמר איציק, חייל בשירות סדרי, שהתנדב לעבוד בגן, "זה שלפעמים באות מישפחות שלמות, והאב. (המשך בעמוד 48)

תלונה במישטרת ירושלים נגד שלושה צעירים. הם הגיעו, לדברי המתלוננים, לבילוי ערבית בגן-החיות, והדבר שהפריע להם שם היתה האגמיה. הם מצאו חוט ברזל, קשרו אותו מסביב לצווארה, הדקו את ההוט וחנקו אותה. ילד שעבר במקום מיהר להזעיק את האחראי על הגן. המישר טרה עצרה את הצעירים, שאף לא העלו